

Na podlagi petega odstavka 20. člena in za izvrševanje 104. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09 – ZPNačrt-A in 108/09) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O **o odpadkih**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen)

(1) Ta uredba z namenom varstva okolja in varovanja človekovega zdravja določa pravila ravnanja in druge pogoje za preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter zmanjševanje celotnega vpliva uporabe naravnih virov in izboljšanje učinkovitosti uporabe naravnih virov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/98/ES).

(2) Ta uredba določa tudi klasifikacijski seznam odpadkov v skladu z Odločbo Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 6), zadnjič spremenjeno z Odločbo Sveta z dne 23. julija 2001 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES glede seznama odpadkov (UL L št. 203 z dne 28. 7. 2001, str. 18), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2000/532/ES).

2. člen

(uporaba)

(1) Ta uredba se uporablja za vse odpadke, razen če je s posebnim predpisom za posamezno vrsto ali tok odpadkov drugače določeno.

(2) Ta uredba se ne uporablja za:

1. snovi, ki se izpuščajo z odpadnimi plini v zrak, ter ogljikov dioksid, zajet in transportiran za namene geološkega shranjevanja ter geološko shranjen v skladu s predpisi, ki urejajo geološko shranjevanje ogljikovega dioksida, ter za ogljikov dioksid, geološko shranjen za namene raziskovanja, razvijanja ali preskušanja novih izdelkov in postopkov;

2. tla (in situ), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in objekte, trajno povezane s tlemi,

3. neonesnažen del tal in drug naravno prisoten material, izkopen med gradbenimi deli, če se ta material v prvotnem stanju in brez obdelave uporabi za gradnjo na kraju, kjer je bil izkopen, v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, ki nastanejo pri gradbenih delih, in predpisom, ki ureja obremenjevanje tal z vnašanjem odpadkov,

4. radioaktivne odpadke,

5. eksplozive, umaknjene iz uporabe,

6. fekalne snovi, ki niso živalski stranski proizvodi iz 2. točke tretjega odstavka tega člena, slamo in druge naravne nenevarne materiale, ki nastajajo v kmetijstvu ali gozdarstvu in se uporabljajo pri kmetovanju, v gozdarstvu ali za pridobivanje energije iz tako nastale biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju ali ne ogrožajo človekovega zdravja.

(3) Ta uredba se ne uporablja za:

1. odpadne vode, ki jih urejajo predpisi, ki urejajo emisijo snovi in toplote v vode,

2. živalske stranske proizvode, vključno s predelanimi proizvodi, ki jih ureja Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (UL L št. 300 z dne 14. 11. 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1069/2009/ES), razen za tiste živalske stranske proizvode, ki so določeni za sežig, odlaganje ali uporabo v obratu za pridobivanje bioplina ali obratu za kompostiranje,

3. trupla živali, ki so poginile drugače kakor z zakolom, vključno z živalmi, pokončanimi zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih bolezni, ki so

odstranjena v skladu z Uredbo 1069/2009/ES,

4. odpadke, ki nastajajo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, ki jih urejajo predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin.

(4) Ta uredba se ne uporablja za naplavine, ki se zaradi upravljanja voda in vodnih poti, preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše ali izsuševanja tal premeščajo znotraj površinskih voda, če naplavine niso nevarni odpadki, razen če je tako določeno s predpisi, ki urejajo vode.

3. člen

(pojmi)

Pojmi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. odpadki je snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči;
2. nevarni odpadki je odpadki, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz Priloge 1, ki je sestavni del te uredbe;
3. nenevarni odpadki je odpadki, ki se ne uvršča med nevarne odpadke;
4. biološki odpadki so biorazgradljivi odpadki z vrtov in iz parkov, živilski in kuhinjski odpadki iz gospodinjstev, restavracij, gostinskih dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljivi odpadki iz obratov za predelavo hrane;
5. ostanek proizvodnje je snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja te snovi ali predmeta;
6. povzročitelj odpadkov je oseba, katere delovanje ali dejavnost povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov), ali oseba, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, s katerimi se spremenijo lastnosti ali sestava teh odpadkov;
7. imetnik odpadkov je povzročitelj odpadkov ali pravna ali fizična oseba, ki ima odpadke v posesti;
8. trgovec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja nakup in naknadno prodajo odpadkov, četudi odpadkov fizično nima v posesti;
9. posrednik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu tretjih oseb, četudi odpadkov fizično nima v posesti;
10. ravnanje z odpadki je zbiranje, prevoz, predelava in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom nad takimi postopki in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprav za odstranjevanje odpadkov, ter delovanje trgovca ali posrednika;
11. zbiranje je prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim razvrščanjem in predhodnim skladiščenjem, za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov;
12. ločeno zbiranje je zbiranje, pri katerem so tokovi odpadkov ločeni glede na vrsto in naravo odpadkov, tako da se olajša posamezno vrsto obdelave odpadkov;
13. preprečevanje so ukrepi, ki se sprejmejo, preden snov, material ali proizvod postane odpadki, in s katerimi se zmanjša:
 - a) količina odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem življenjske dobe proizvodov,
 - b) škodljivi vplivi nastalih odpadkov na okolje in človekovo zdravje ali
 - c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;
14. ponovna uporaba je postopek, pri katerem se proizvodi ali sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za enak namen, za katerega so bili prvotno izdelani;
15. obdelava so postopki predelave ali odstranjevanja, vključno s pripravo za predelavo ali odstranjevanje;
16. predelava je postopek, katerega glavni rezultat je, da se odpadki koristno uporabijo v obratu, v katerem so bili predelani, ali v drugih gospodarskih dejavnostih, tako da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali so pripravljeni za izpolnitev te funkcije. Seznam postopkov predelave je določen v Prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe, kar pa ne izključuje drugih mogočih postopkov predelave;
17. priprava za ponovno uporabo so postopki predelave, v katerih se proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, s preverjanjem, čiščenjem ali popravili pripravijo za ponovno uporabo brez kakršne koli druge predobdelave;

18. recikliranje je postopek predelave, v katerem se odpadne snovi ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni ali drug namen. Recikliranje vključuje tudi ponovno predelavo organskih snovi. Energetska predelava ali ponovna predelava v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje, se ne šteje za recikliranje;

19. odstranjevanje je postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanja snovi ali energije. Seznam postopkov odstranjevanja je določen v Prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe, kar pa ne izključuje drugih mogočih postopkov odstranjevanja;

20. najboljše razpoložljive tehnike so najboljše razpoložljive tehnike v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja;

21. zbiralec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja zbiranje odpadkov v skladu s to uredbo;

22. prevoznik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja prevažanje odpadkov drugih imetnikov odpadkov v skladu s to uredbo;

23. predelovalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja predelavo odpadkov v skladu s to uredbo;

24. odstranjevalec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki kot dejavnost opravlja odstranjevanje odpadkov v skladu s to uredbo;

25. izvajalec obdelave je predelovalec ali odstranjevalec;

26. zbirni center je objekt za prevzemanje odpadkov, vključno z njihovim predhodnim razvrščanjem in predhodnim skladiščenjem za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov;

27. začasno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvirnem povzročitelju odpadkov na kraju njihovega nastanka do njihove oddaje ali prepustitve v zbiranje ali obdelavo, pri čemer začasno skladiščenje odpadkov ni postopek R 13 iz Priloge 2 te uredbe ali postopek D 15 iz Priloge 3 te uredbe;

28. predhodno skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri zbiralcu v zbirnem centru, v katerem se odpadki raztovorijo za namene priprave za prevoz do kraja njihove obdelave, pri čemer predhodno skladiščenje odpadkov ni postopek R 13 iz Priloge 2 te uredbe ali postopek D 15 iz Priloge 3 te uredbe;

29. skladiščenje odpadkov je skladiščenje odpadkov pri izvajalcu obdelave do njihove predelave ali odstranjevanja;

30. oddaja odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje z evidenčnim listom;

31. prepuščanje odpadkov je oddaja odpadkov v nadaljnje ravnanje brez evidenčnega lista, kadar je to dovoljeno na podlagi posebnega predpisa, ki ureja ravnanje z določeno vrsto odpadkov;

32. naprava je naprava v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, v kateri se odpadki obdelujejo;

33. pošiljka odpadkov je količina istovrstnih odpadkov, ki jih imetnik odpadkov odda eni osebi, ki odpadke prevzame, v enem dnevu. Za pošiljko odpadkov se ne šteje pošiljka nenevarnih odpadkov, ki jo imetnik teh odpadkov pošilja med skladišči ali napravami v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS), ki jih sam upravlja;

34. evidenčni list je listina, s katero se potrdi oddaja in prevzem pošiljke odpadkov, ko se odpadki na območju RS premeščajo s kraja nastanka, predhodnega skladiščenja ali skladiščenja na kraj predhodnega skladiščenja, skladiščenja ali obdelave odpadkov;

35. listina iz Uredbe 1013/2006/ES je dokument iz priloge IB ali priloge VII Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 664/2011 z dne 11. julija 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov za vključitev nekaterih mešanic odpadkov v Prilogo IIIA k Uredbi (UL L št. 182 z dne 12. 7. 2011, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES), in služi kot dokazilo o pošiljki odpadkov, ki so bili poslani v obdelavo v drugo državo članico Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali v tretjo državo ali sprejeti v RS v skladu z Uredbo 1013/2006/ES;

36. Uredba REACH je Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L št. 396 z dne 30. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 494/2011 z dne 20. maja 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) glede Priloge XVII (kadmij) (UL L št. 134 z dne 21. 5. 2011, str. 2).

4. člen

(klasifikacijski seznam odpadkov)

(1) Posamezni odpadek je treba uvrstiti v skupino in podskupino odpadkov s klasifikacijskega seznama odpadkov (v nadaljnjem besedilu:

seznam odpadkov), ki je v skladu z Odločbo 2000/532/ES določen v Prilogi 4, ki je sestavni del te uredbe, tako da se mu dodeli klasifikacijska številka odpadka (v nadaljnjem besedilu: klasifikacijska številka).

(2) Na seznamu odpadkov se odpadki glede na vir nastanka razvrščajo v skupine, označene z dvomestno številčno oznako, in podskupine, označene s štirimestno številčno oznako. Glede na sestavo in ob upoštevanju mejnih vrednosti koncentracije nevarnih snovi se odpadki na seznamu odpadkov razvrščajo kot nenevarni odpadki, označeni s šestmestno klasifikacijsko številko, ali kot nevarni odpadki, označeni s šestmestno klasifikacijsko številko in zvezdico. Odpadki so razvrščeni kot nevarni odpadki, če imajo vsaj eno nevarno lastnost iz Priloge 1 te uredbe.

(3) Snov ali predmet, uvrščen v eno od skupin oziroma podskupin na seznamu odpadkov, je odpadek le, če izpolnjuje pogoj iz 1. točke 3. člena te uredbe.

(4) Z odpadkom se ravna kot z nenevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen med nenevarne odpadke.

(5) Z odpadkom se ravna kot z nevarnim odpadkom, če je odpadek na seznamu odpadkov uvrščen kot nevarni odpadek.

5. člen

(uvrstitev odpadka)

(1) Povzročitelj odpadkov mora odpadek uvrstiti v skladu s seznamom odpadkov, razen v primeru prepuščanja odpadka, ko ga mora v skladu s seznamom odpadkov uvrstiti oseba, ki odpadek prevzame.

(2) Redčenje ali mešanje odpadkov, s katerim se zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne zniža začetna koncentracija nevarnih snovi pod mejo, pri kateri se odpadek opredeli kot nevaren, je prepovedano.

(3) Če je odpadek iz prvega odstavka tega člena mogoče uvrstiti med nevarne ali nenevarne odpadke, ga je treba uvrstiti med nevarne odpadke, razen če je iz podatkov o sestavi odpadka in koncentraciji nevarnih snovi ali na podlagi njegove analize s preizkusnimi metodami razvidno, da nima nobene od lastnosti iz Priloge 1 te uredbe.

(4) Odpadek se lahko uvrsti kot odpadek s šestmestno klasifikacijsko številko, ki se konča s številko 99, če je iz podatkov o sestavi odpadka in koncentraciji nevarnih snovi ali na podlagi njegove analize s preizkusnimi metodami razvidno, da nima nobene od lastnosti iz Priloge 1 te uredbe.

(5) Analizo odpadka iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora opraviti oseba s pridobljeno akreditacijo akreditacijske službe za opravljanje analiz po metodah iz Priloge 1 te uredbe.

6. člen

(sprememba uvrstitve odpadka)

(1) Če povzročitelj odpadkov ali oseba, ki odpadke prevzame ob prepuščanju iz prvega odstavka prejšnjega člena, ali oseba iz petega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz Priloge 1 te uredbe, mora z njim ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Če povzročitelj odpadkov ali druga oseba iz prejšnjega odstavka za odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, ugotovi, da nima nobene od lastnosti iz Priloge 1 te uredbe, mora z njim še naprej ravnati kot z nevarnim odpadkom ter o ugotovitvi nemudoma pisno obvestiti ministrstvo.

(3) Ministrstvo o primeru iz prvega ali drugega odstavka tega člena nemudoma uradno obvesti Evropsko komisijo (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

7. člen

(stranski proizvod)

(1) Z ostankom proizvodnje lahko njegov imetnik ravna kot s stranskim proizvodom in ne kot z odpadkom, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nadaljnja uporaba ostanka proizvodnje je zagotovljena,
2. ostanek proizvodnje se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov,
3. ostanek proizvodnje nastaja kot sestavni del proizvodnega procesa in
4. ostanek proizvodnje izpolnjuje zahteve, določene za uporabo take snovi ali predmeta s predpisi, ki urejajo proizvode ter varstvo okolja

in varovanje človekovega zdravja, njegova nadaljnja uporaba pa ne bo škodljivo vplivala na okolje in človekovo zdravje.

(2) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če:

1. ima imetnik ostanka proizvodnje pogodbo z nadaljnjimi uporabniki o njegovi prodaji ali
2. dolgoročno obstaja trg za prodajo ostanka proizvodnje,
3. je ostanek proizvodnje uporaben v celoti in
4. se ostanek proizvodnje pred prodajo ne skladišči dlje kot tri leta.

(3) Šteje se, da je pogoj iz 2. točke prvega odstavka tega člena je izpolnjen, če je treba za neposredno uporabo ostanka proizvodnje izvesti le spiranje, sušenje, homogenizacijo, nadzor nad kakovostjo ali drug običajen industrijski postopek, ki je potreben zaradi spremembe velikosti ali oblike materiala, homogenizacije ali sušenja. Med običajne industrijske postopke se ne štejejo postopki, ki se izvedejo zaradi izločitve neželenih ali nevarnih snovi od ostanka proizvodnje.

(4) Šteje se, da je pogoj iz 3. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če je iz tehničnih značilnosti proizvodnega procesa razvidno, da je ostanek proizvodnje pripravljen za nadaljnjo uporabo in je tudi dejansko poslan v nadaljnjo uporabo.

(5) Šteje se, da je pogoj iz 4. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ostanek proizvodnje ustreza tehničnim standardom za proizvode, če pa teh standardov ni, uporaba takega stranskega proizvoda ne sme biti prepovedana. Ostanek proizvodnje mora ustrezati tudi zahtevam iz predpisov, ki urejajo varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja, ter Uredbe REACH, če zahteve iz nje za tak stranski proizvod veljajo.

(6) Imetnik ostanka proizvodnje mora pri odločitvi o tem, ali gre v primeru iz prvega odstavka tega člena za stranski proizvod ali odpadke, upoštevati Sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu Razlaga o odpadkih in stranskih proizvodih (COM(2007) 59 konč. z dne 21. februarja 2007), ki je dosegljivo v slovenskem jeziku na spletnih straneh Komisije.

(7) Imetnik, ki z ostankom proizvodnje ravna kot s stranskim proizvodom, izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena dokazuje s:

1. pogodbo o prodaji stranskega proizvoda med imetnikom in kupcem ali
 2. strokovno analizo trga, iz katere je razvidno, da ima stranski proizvod dolgoročno zagotovljeno trženje,
 3. tehnično dokumentacijo o proizvodnem procesu (tehnološko shemo proizvodnega procesa), iz katere je razvidno, da ostanek proizvodnje nastaja kot sestavni del proizvodnega procesa in da je uporaben brez nadaljnje obdelave v skladu z 2. točko drugega odstavka tega člena, in
 4. slovenskim tehničnim soglasjem v skladu z zakonom, ki ureja gradbene proizvode, dokazilom o njegovi registraciji v skladu z Uredbo REACH ali drugim dokazilom, ki izkazuje primernost proizvoda za dajanje na trg.
- (8) Imetnik iz drugega odstavka tega člena mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju predložiti kopijo dokazil iz prejšnjega odstavka, če ministrstvo ali inšpektor to zahteva.

(9) Ne glede na določbe prvega do osmega odstavka tega člena je ostanek proizvodnje odpadke, kadar je s predpisi, ki urejajo proizvode ali odpadke, ali predpisi EU, ki urejajo proizvode ali odpadke, določeno, da je treba s tem ostankom proizvodnje ravnati kot z odpadkom ali pa je njegova nadaljnja uporaba prepovedana.

8. člen

(prenehanje statusa odpadka)

(1) Odpadki prenehajo biti odpadki šele po izvedeni predelavi v proizvode, materiale ali snovi za uporabo v prvotni ali drug namen ali pridobivanje energije.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko določeni odpadki, ki so bili vključeni v enega od postopkov predelave, vključno z recikliranjem, prenehajo biti odpadki, če so v tem postopku predelave in ob njihovi predaji drugemu imetniku izpolnjena merila za prenehanje statusa odpadka, določena za tovrstne materiale s posebnim predpisom EU.

(3) Če gre pri odpadkih iz prvega odstavka tega člena za odpadke, za katere so s posebnimi predpisi, ki urejajo odpadno embalažo, izrabljena vozila, odpadno električno in elektronsko opremo ter odpadne baterije in akumulatorje, določeni okoljski cilji recikliranja in predelave, se količina teh materialov, ki so prenehali biti odpadki, prišteva h količini recikliranih in predelanih odpadkov.

II. SPLOŠNE ZAHTEVE

9. člen

(hierarhija ravnanja z odpadki)

(1) Pri nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi se kot prednostni vrstni red upošteva naslednja hierarhija ravnanja:

1. preprečevanje,
2. priprava za ponovno uporabo,
3. recikliranje,
4. drugi postopki predelave (npr. energetska predelava) in
5. odstranjevanje odpadkov.

(2) Odstopanje od prednostnega vrstnega reda iz prejšnjega odstavka je ob upoštevanju celotnega življenjskega kroga snovi in materialov ter zmanjšanja obremenitve okolja mogoče le za posamezne tokove odpadkov, za katere je tako določeno s posebnimi predpisi.

10. člen

(varstvo okolja in varovanje človekovega zdravja)

(1) Z odpadki je treba ravnati tako, da ni ogroženo človekovo zdravje in da ravnanje ne povzroča škodljivih vplivov na okolje, zlasti:

1. čezmernega obremenjevanja voda, zraka in tal,
2. čezmernega obremenjevanja s hrupom in neprijetnimi vonjavami,
3. škodljivih vplivov na območja, na katerih je predpisan poseben pravni režim v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave,
4. škodljivih vplivov na krajino ali območja, zavarovana v skladu s predpisi, ki urejajo kulturno dediščino.

(2) Načrtovanje, proizvodnja, distribucija, potrošnja in uporaba izdelkov morajo biti taki, da pripomorejo k preprečevanju nastajanja odpadkov.

III. PROGRAMI NA PODROČJU RAVNANJA Z ODPADKI

1. Program ravnanja z odpadki

11. člen

(program ravnanja z odpadki)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program ravnanja z odpadki, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) V programu ravnanja z odpadki se na podlagi analize obstoječega stanja na področju ravnanja z odpadki določijo ukrepi, potrebni za izboljšave na področju okoljsko primerne priprave za ponovno uporabo, recikliranja, predelave in odstranjevanja odpadkov, za območje celotne RS.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa ravnanja z odpadki sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo, zlasti v zvezi z vzpostavljanjem mreže naprav za odstranjevanje in predelavo.

(4) Ministrstvo lahko kot operativne programe varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, pripravi posebne programe za ravnanje s posameznimi vrstami ali tokovi odpadkov, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe 12., 13. in 14. člena te uredbe.

12. člen

(priprava in vsebina programa ravnanja z odpadki)

(1) Priprava programa ravnanja z odpadki mora temeljiti na zahtevah iz te uredbe, zlasti na določbah 1. in 9. člena te uredbe ter prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) S programom iz prejšnjega odstavka je treba zagotoviti ukrepe za:

1. spodbujanje priprave za ponovno uporabo, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za javna naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov,

2. spodbujanje visokokakovostnega recikliranja in sistemov ločenega zbiranja odpadkov, primernih za doseganje potrebnih standardov kakovosti recikliranja, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo.

(3) Program iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati najmanj:

1. podatke o vrsti, količini in izvoru odpadkov, ki nastajajo na območju RS, ter odpadkov, ki bodo verjetno poslani iz ali v RS, ter oceno glede razvoja tokov odpadkov v prihodnosti,

2. podatke o obstoječih sistemih za zbiranje odpadkov in glavnih napravah za odstranjevanje in predelavo, vključno s sistemi zbiranja in napravami iz posebnih predpisov, ki urejajo odpadna olja, nevarne odpadke ali posamezne tokove odpadkov,

3. opis območij, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja odpadkov, in ukrepov za njihovo sanacijo,

4. oceno potreb po novih sistemih zbiranja odpadkov, zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov, dodatni mreži ali dopolnitvi obstoječe mreže naprav za obdelavo odpadkov glede na zahteve iz 14. člena te uredbe, in s tem povezanih potrebnih naložb,

5. podatke o merilih za določanje mogočih lokacij za predvidene naprave za odstranjevanje ali večje naprave za predelavo, in o njihovi predvideni zmožljivosti,

6. opis nadaljnje strategije urejanja področja ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in postopki, in strategij urejanja ravnanja s tistimi odpadki, ki ga je zaradi zahtevnosti treba posebej obravnavati,

7. opis organiziranosti ravnanja z odpadki, vključno z opisom delitve nalog glede na pristojnosti ter obveznosti pravnih oseb javnega in zasebnega prava,

8. oceno uporabnosti in primernosti ekonomskih in drugih instrumentov za urejanje ravnanja z odpadki ob upoštevanju nemotenega delovanja notranjega trga,

9. opis načrtovanih aktivnosti za ozaveščanje in obveščanje širše javnosti ali posameznih skupin potrošnikov.

(4) Sestavni del programa ravnanja z odpadki morata biti tudi načrt ravnanja z odpadno embalažo in strategija za izvajanje zmanjšanja količine na odlagališčih odloženih biorazgradljivih odpadkov.

(5) V programu ravnanja z odpadki morajo biti načrtovani ukrepi ovrednoteni z vidika njihovega prispevka k doseganju ciljev in izpolnjevanju zahtev iz te uredbe.

13. člen

(cilji pri ponovni uporabi, recikliranju in predelavi)

(1) Opredelitev ukrepov v zvezi z nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi v programu iz prvega odstavka 11. člena te uredbe mora izhajati iz naslednjih ciljev:

1. da se do leta 2020 priprava za ponovno uporabo in recikliranje odpadnega papirja, kovin, plastike in stekla iz gospodinjstev, v čim večji meri pa tudi iz drugih virov, kjer gre za tokove odpadkov, podobne odpadkom iz gospodinjstev, povečata na najmanj 50 odstotkov skupne teže in

2. da se do leta 2020 priprava za ponovno uporabo, recikliranje in materialna predelava, vključno z zasipanjem z uporabo odpadkov za nadomestitev drugih materialov, nenevarnih gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, razen naravno prisotnega materiala, navedenega pod klasifikacijsko številko 17 05 04 s seznama odpadkov, povečajo na najmanj 70 odstotkov skupne teže.

(2) Za izračunavanje doseganja ciljev iz prejšnjega odstavka se uporablja Sklep Komisije z dne 18. novembra 2011 o pravilih in metodah izračuna za preverjanje izpolnjevanja ciljev iz člena 11(2) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 310 z dne 25. 11. 2011, str. 11).

14. člen

(mreža naprav za odstranjevanje in predelavo)

(1) V programu ravnanja z odpadki je treba pri oblikovanju nadaljnje strategije urejanja ravnanja z odpadki določiti ukrepe za vzpostavitev mreže ustreznih in med seboj povezanih naprav za:

1. odstranjevanje odpadkov in

2. predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz gospodinjstev in pri drugih povzročiteljih.

(2) Mreža naprav iz prejšnjega odstavka mora omogočati odstranjevanje odpadkov in predelavo mešanih komunalnih odpadkov, ki

nastajajo na območju RS, v eni od najbližjih primernih naprav, z ustreznimi metodami in tehnologijami, tako da se zagotovi čim višja stopnja varstva okolja in varovanja človekovega zdravja.

(3) Pri načrtovanju mreže naprav iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo geografske okoliščine in potrebe po napravah, specializiranih za obdelavo nekaterih vrst odpadkov, pri vzpostavitvi celotnega sklopa naprav za dokončno predelavo pa tudi možnosti sodelovanja z drugimi državami članicami EU.

2. Program preprečevanja nastajanja odpadkov

15. člen

(program preprečevanja nastajanja odpadkov)

(1) Vlada kot operativni program varstva okolja v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme program preprečevanja nastajanja odpadkov, ki ga pripravi ministrstvo.

(2) Ministrstvo pripravi program iz prejšnjega odstavka kot samostojen program ali kot poseben del programa za ravnanje z odpadki iz prvega odstavka 11. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo pri pripravi programa preprečevanja nastajanja odpadkov sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo.

16. člen

(priprava in vsebina programa preprečevanja nastajanja odpadkov)

(1) Priprava programa preprečevanja nastajanja odpadkov mora temeljiti na zahtevah iz te uredbe, zlasti na določbah 1. in 9. člena te uredbe.

(2) Priprava programa iz prejšnjega odstavka mora izhajati iz načela, da je treba prekiniti povezanost gospodarske rasti in vplivov na okolje.

(3) V programu iz prvega odstavka tega člena se:

1. določijo cilji preprečevanja nastajanja odpadkov,

2. opišejo in ocenijo obstoječi ukrepi preprečevanja nastajanja odpadkov z vidika doseganja ciljev iz prejšnje točke,

3. določijo in ocenijo potrebni dodatni ukrepi za doseganje ciljev iz 1. točke tega odstavka, tako da se glede na primernost izberejo ukrepi iz Priloge 5, ki je sestavni del te uredbe, ali določijo drugi primerni ukrepi,

4. določijo ukrepi za vzpodbujanje ponovne uporabe proizvodov, predvsem s spodbujanjem vzpostavitve in podpore omrežij za ponovno uporabo in popravila, uporabe gospodarskih instrumentov, meril za javna naročila, kvantitativnih ciljev ali drugih ukrepov,

5. določijo kvalitativna in kvantitativna referenčna merila, pa tudi cilji in kazalniki spremljanja izvajanja ukrepov in ocenjevanja napredka pri preprečevanju nastajanja odpadkov.

IV. PRAVILA RAVNANJA Z ODPADKI

17. člen

(prepoved)

(1) Odpadke je prepovedano puščati v naravnem okolju, jih odmetavati ali z njimi nenadzorovano ravnati.

(2) Z odpadki je treba ravnati tako, da se omogoča nadaljnje ravnanje z njimi v skladu z zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

18. člen

(ločeno zbiranje odpadkov)

(1) Odpadke iz papirja, kovine, plastike in stekla je treba zbirati ločeno.

(2) Ločeno je treba zbirati tudi odpadke, za katere je vzpostavljen sistem ločenega zbiranja v skladu s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posameznim tokom ali vrsto odpadkov.

(3) Poleg odpadkov iz prejšnjih odstavkov je treba ločeno zbirati tudi druge odpadke in jih ne mešati z drugimi odpadki ali drugimi materiali z drugačnimi lastnostmi, kot jih imajo ti odpadki, če to zahteva ravnanje v skladu s prvim ali tretjim odstavkom 19. člena te uredbe ali

poenostavitev ali izboljšanje predelave, pa je to tehnično in okoljsko izvedljivo ter gospodarno.

19. člen

(predelava odpadkov)

(1) Odpadke je treba predelati. Predelava odpadkov mora biti izvedena v skladu z zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(2) Priprava za ponovno uporabo ima prednost pred recikliranjem in drugimi postopki predelave odpadkov. Recikliranje ima prednost pred drugimi postopki predelave, razen pred pripravo za ponovno uporabo.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se odpadki lahko odstranijo in ne predelajo, če:

1. stanje tehnike njihove predelave ne omogoča,
2. ni možnosti za nadaljnjo uporabo odpadkov ali njihovih sestavin,
3. predelava odpadkov bolj obremenjuje okolje ali človekovo zdravje kot njihovo odstranjevanje glede na:
 - emisije snovi in energije v zrak, vode ali tla,
 - porabo naravnih virov,
 - energijo, ki jo je treba uporabiti ali jo je mogoče pridobiti, ali
 - vsebnost nevarnih snovi v ostankih odpadkov po njihovi obdelavi, ali
4. so stroški predelave odpadkov nesorazmerno višji od stroškov njihovega odstranjevanja.

(4) Določba 4. točke prejšnjega odstavka se ne uporablja v primeru odstranjevanja odpadkov z odlaganjem v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališču.

20. člen

(odstranjevanje odpadkov)

(1) Odpadke, ki niso predelani v skladu s prejšnjim členom, je treba odstraniti, pri čemer imajo drugi postopki odstranjevanja prednost pred odlaganjem.

(2) Odstranjevanje odpadkov mora biti izvedeno v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

21. člen

(obveznost zagotavljanja obdelave)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora zagotoviti obdelavo odpadkov, tako da jih:

1. obdela sam,
2. odda ali prepusti zbiralcu ali
3. odda izvajalcu obdelave.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik nenevarne odpadke proda trgovcu, če ta zanj zagotovi njihovo obdelavo. V primeru iz prejšnjega stavka se šteje, da je obveznost izvirnega povzročitelja odpadkov ali drugega imetnika odpadkov iz prejšnjega odstavka glede zagotovitve obdelave odpadkov izpolnjena, ko je obdelava odpadkov izvedena v celoti.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena mora izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadke obvezno oddati ali prepustiti zbiralcu, če je tako določeno s posebnim predpisom, ki ureja ravnanje s posamezno vrsto odpadkov.

(4) Ne glede na to, ali izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov obdela odpadke sam ali jih odda ali prepusti eni od oseb iz prvega odstavka tega člena ali jih proda v skladu z drugim odstavkom tega člena, mora biti njihova obdelava zagotovljena v skladu z 9. členom te uredbe in prvim odstavkom 10. člena te uredbe.

(5) Dokazilo o tem, da je izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov zagotovil njihovo obdelavo tako, da jih je oddal v skladu s prvim odstavkom tega člena ali prodal v skladu z drugim odstavkom tega člena, je:

1. veljavni evidenčni list za odpadke, ki jih je oddal v RS,
2. listina iz Uredbe 1013/2006/ES za odpadke, ki jih je poslal v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo.

22. člen

(skladiščenje odpadkov)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov mora odpadke začasno skladiščiti tako, da se hranijo ločeno in ne pride do mešanja iz prvega odstavka 23. člena te uredbe, ter z njimi ravnati tako, da so primerni za obdelavo.

(2) Pri začasnem ali predhodnem skladiščenju odpadkov ali skladiščenju odpadkov morajo biti upoštevane zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.

(3) Odpadke je dovoljeno začasno ali predhodno skladiščiti največ 12 mesecev od njihovega nastanka ali prevzema, pri čimer njihova količina ne sme presegati količine odpadkov, ki zaradi delovanja ali dejavnosti povzročitelja odpadkov nastanejo ali jih zbiralec prevzame v 12 mesecih.

(4) Odpadke je dovoljeno skladiščiti pred predelavo največ tri leta, pred odstranjevanjem pa največ 12 mesecev, pri čimer količina skladiščenih odpadkov ne sme presegati količine odpadkov, ki je enaka letni zmogljivosti naprave za obdelavo teh odpadkov.

(5) Skladiščenje odpadkov, ki traja dlje od obdobja, določenega v prejšnjem odstavku, se šteje za odlaganje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlaganje odpadkov na odlagališčih.

(6) Določbe tega člena, ki se nanašajo na začasno skladiščenje odpadkov, se ne uporabljajo za komunalne odpadke iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov).

23. člen

(prepoved mešanja nevarnih odpadkov)

(1) Nevarne odpadke je prepovedano mešati z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, vključno z mešanjem zaradi redčenja nevarnih snovi.

(2) Nevarne odpadke, ki so pomešani med seboj ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, je treba zaradi izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe med seboj ločiti, kadar je to tehnično izvedljivo in gospodarno.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 36. člena te uredbe dovoli mešanje nevarnih odpadkov z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki in snovmi ali materiali, če:

1. so izpolnjene zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na človekovo zdravje in okolje pa se ne povečajo,
2. se za postopek mešanja uporabljajo najboljše razpoložljive tehnike.
- (4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev.

24. člen

(pakiranje in označevanje odpadkov)

(1) Odpadki morajo biti pri začasnem skladiščenju, zbiranju, prevažanju in skladiščenju pakirani tako, da ne ogrožajo okolja in človekovega zdravja, ter opremljeni z oznako o nazivu odpadka in njegovi klasifikacijski številki.

(2) Če gre v primeru iz prejšnjega odstavka za nevarne odpadke, morajo biti opremljeni tudi z oznako »nevarni odpadke« in z navedbo nevarnih lastnosti v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije.

(3) Če so odpadki, ki se prevažajo, nevarno blago po predpisih, ki urejajo prevoz nevarnega blaga, morajo biti označeni tudi v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za nevarne in mešane komunalne odpadke iz gospodinjstev, dokler jih ne prevzame izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

25. člen

(evidenčni list)

(1) Izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov mora zagotoviti, da se za vsako pošiljko odpadkov, ki se na podlagi prvega ali drugega odstavka 21. člena te uredbe premeščajo na območju RS, izpolni evidenčni list.

(2) Za več različnih pošiljk odpadkov, ki jih izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov v istem dnevu odda isti osebi, se lahko v primeru, da gre za istega prevoznika, zagotovi skupni evidenčni list.

(3) Evidenčni list mora biti izpolnjen tako, da vsebuje podatke o:

1. izvirnem povzročitelju ali drugem imetniku odpadkov, ki odpadke oddaja, in kraju oddaje pošiljke odpadkov,
2. prevozniku odpadkov in prevoznem sredstvu,
3. zbiralcu, če odpadke prevzema zbiralec, in kraju prevzema pošiljke odpadkov,
4. izvajalcu obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec, in kraju prevzema pošiljke odpadkov,
5. klasifikacijski številki in količini odpadkov v pošiljki oziroma pošiljkah odpadkov, ki se oddajajo in prevzemajo,
6. kraju predhodnega skladiščenja, če odpadke prevzema zbiralec,
7. kraju in postopku obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec,
8. osebi, ki zagotavlja izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov, če gre za oddajo in prevzem odpadkov, za katere je s posebnim predpisom določeno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov.

(4) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za izvirne povzročitelje komunalnih odpadkov.

26. člen

(izpolnjevanje evidenčnega lista)

(1) Evidenčni list se izpolni z uporabo informacijskega sistema za ravnanje z odpadki iz 52. člena te uredbe.

(2) Evidenčni list je veljaven, ko ga s svojim elektronskim podpisom potrdita:

1. izvirni povzročitelj odpadkov ali drug imetnik odpadkov in
2. zbiralec, če odpadke prevzema zbiralec, ali izvajalec obdelave, če odpadke prevzema izvajalec obdelave ali trgovec.

(3) Evidenčni list mora biti v skladu s prejšnjim odstavkom potrjen v 30 dneh po prevzemu pošiljke nenevarnih odpadkov, v primeru nevarnih odpadkov pa naslednji delovni dan po prevzemu pošiljke nevarnih odpadkov.

(4) Kopijo izpolnjenega evidenčnega lista, ki mora pri prevozu spremljati pošiljko nevarnih odpadkov v skladu z drugim odstavkom 45. člena te uredbe, mora pred začetkom prevoza podpisati tudi prevoznik.

(5) Če izvirni povzročitelj ali drug imetnik odpadkov iz drugega odstavka tega člena v skladu s 54. členom te uredbe ni registriran kot uporabnik informacijskega sistema iz prvega odstavka tega člena, lahko evidenčni list v njegovem imenu izpolni in elektronsko podpiše zbiralec ali izvajalec obdelave iz drugega odstavka tega člena, če ga je za to pisno pooblastil.

V. OBVEZNOSTI POVZROČITELJA ODPADKOV

27. člen

(načrt gospodarjenja z odpadki)

(1) Povzročitelj odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastane skupaj več kot 150 ton odpadkov ali skupaj več kot 200 kilogramov nevarnih odpadkov, mora imeti načrt gospodarjenja z odpadki, v skladu s katerim izvaja ukrepe preprečevanja in zmanjševanja nastajanja odpadkov ter ravna z odpadki.

(2) Pri pripravi načrta gospodarjenja z odpadki mora povzročitelj iz prejšnjega odstavka upoštevati zahteve iz te uredbe, zlasti zahteve iz 9., 10. in 18. člena te uredbe.

(3) Načrt gospodarjenja z odpadki mora vsebovati najmanj:

1. podatke o količinah odpadkov ter virih in kraju njihovega nastajanja po klasifikacijskih številkah in predvidenih trendih njihovega nastajanja;

2. opis obstoječih in predvidenih tehničnih, organizacijskih in drugih ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje nastajanja odpadkov ter njihovih škodljivih vplivov na okolje in človekovo zdravje, s katerimi se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, in preglednico z navedbo rokov izvedbe predvidenih ukrepov;

3. opis obstoječih in predvidenih načinov ravnanja z odpadki s podatki o:

- a) začasnem skladiščenju odpadkov,
- b) ločenem zbiranju odpadkov v skladu z 18. členom te uredbe,
- c) oddaji ali prepuščanju odpadkov v skladu z 21. členom te uredbe,
- d) obdelavi odpadkov, ki jo izvaja ali namerava izvajati sam,
- e) lastni obstoječi ali načrtovani napravi za obdelavo odpadkov.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka vsebuje načrt gospodarjenja z odpadki za odpadke, za katere posebni predpis določa obvezno oddajo ali prepuščanje zbiralcu, po klasifikacijskih številkah le podatke o:

- 1. količinah odpadkov in virih njihovega nastajanja,
- 2. začasnem skladiščenju odpadkov,
- 3. oddanih ali prepuščenih odpadkih.

(5) Povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, lahko izdelata skupni načrt gospodarjenja z odpadki. Če na posameznem kraju v posameznem koledarskem letu nastane več kot 150 ton odpadkov ali več kot 200 kilogramov nevarnih odpadkov, mora biti vsebina načrta iz tretjega odstavka tega člena za ta kraj poseben del načrta.

(6) Načrt gospodarjenja z odpadki mora biti izdelan za obdobje štirih let, povzročitelj odpadkov pa ga mora vsako leto pregledati in ustrezno popraviti ali dopolniti.

(7) Povzročitelj odpadkov iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo predložiti kopijo načrta gospodarjenja z odpadki.

28. člen

(evidenca o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi)

(1) Povzročitelj odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastajajo nevarni odpadki ali nastane več kot 10 ton odpadkov, mora voditi evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi, v kateri so podatki o klasifikacijskih številkah in količinah:

- 1. nastalih odpadkov in virih njihovega nastajanja,
- 2. začasno skladiščenih odpadkov,
- 3. odpadkov, ki jih obdelata sam,
- 4. odpadkov, ki jih odda ali prepusti v skladu z 21. členom te uredbe,
- 5. odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU ali tretje države.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(3) Sestavni del evidence iz prvega odstavka tega člena so tudi dokazila iz petega odstavka 21. člena te uredbe.

(4) Povzročitelj odpadkov, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora voditi evidenco iz prvega odstavka tega člena ločeno za vsak kraj nastajanja odpadkov posebej.

(5) Povzročitelj odpadkov mora evidenco iz prvega odstavka tega člena za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj pet let in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

29. člen

(poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi)

(1) Povzročitelj odpadkov, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri katerem v posameznem koledarskem letu zaradi njegove dejavnosti nastane več kot 10 ton odpadkov ali več kot 5 kg nevarnih odpadkov ali so v posameznem koledarskem letu zaposlovali 10 ali več oseb, ne glede na vrsto zaposlitve, mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi za preteklo koledarsko leto.

(2) Povzročitelj odpadkov lahko za predložitev poročila iz prejšnjega odstavka uporabi informacijski sistem za ravnanje z odpadki iz 52. člena te uredbe, kjer sta določeni oblika in vsebina poročila, lahko pa poročilo predloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva in organa, pristojnega za statistiko.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki povzročitelja odpadkov,

2. kraju nastanka odpadkov,

3. po klasifikacijskih številkah podatke o količinah:

– nastalih odpadkov,

– začasno skladiščenih odpadkov,

– odpadkov, ki jih je obdelal sam,

– odpadkov, ki jih je oddal v skladu z 21. členom te uredbe,

– odpadkov, poslanih v obdelavo v druge države članice EU in tretje države.

(4) Povzročitelju odpadkov ni treba poročati o odpadkih, za katere poseben predpis določa obvezno prepuščanje zbiralcu.

(5) Povzročitelj odpadkov, pri katerem nastajajo odpadki na različnih krajih, na katerih stalno izvaja dejavnost, mora v poročilu iz tretjega odstavka tega člena podatke navesti ločeno po kraju nastajanja odpadkov.

(6) Ministrstvo lahko od povzročitelja odpadkov zahteva dopolnitev poročila, če ugotovi, da ni pripravljeno v skladu z zahtevami iz tretjega odstavka tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(7) Če povzročitelj odpadkov ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil.

VI. OBVEZNOSTI ZBIRALCA

30. člen

(vpis v evidenco zbiralcev odpadkov)

(1) Zbiralec lahko zbira odpadke, če ima potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Potrdilo o vpisu iz prejšnjega odstavka se na zahtevo izda pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, ki:

1. je registriran v RS za opravljanje dejavnosti zbiranja in odvoza odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,

2. razpolaga z enim ali več zbirnimi centri, ki izpolnjujejo zahteve iz prvega odstavka 10. člena te uredbe in zahteve, določene s predpisi, ki urejajo zbiranje posamezne vrste odpadkov,

3. razpolaga s sredstvi in opremo za prevzem odpadkov in njihov prevoz,

4. ima načrt zbiranja odpadkov, s katerim se zagotavlja zbiranje odpadkov v skladu z zahtevami iz te uredbe in v skladu s predpisom, ki ureja zbiranje posamezne vrste odpadkov, če gre za zbiranje takih odpadkov,

5. ni bil izbrisan iz evidence zbiralcev odpadkov v zadnjih dveh letih od dneva vložitve zahteve na podlagi 3., 5. ali 6. točke tretjega odstavka 33. člena te uredbe.

(3) Ne glede na določbo prvega in drugega odstavka tega člena lahko zbiralec, ki je izvajalec gospodarske javne službe zbiranja določenih odpadkov, zbira te odpadke, ko je z aktom občine ali vlade določen za izvajalca občinske oziroma državne gospodarske javne službe za zbiranje teh odpadkov.

(4) Izvajalec gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka mora v 30 dneh od začetka zbiranja odpadkov o tem obvestiti ministrstvo in

mu predložiti akt iz prejšnjega odstavka. Na podlagi tega obvestila ga ministrstvo po uradni dolžnosti vpiše v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka tega člena in mu o tem izda potrdilo o vpisu.

31. člen

(vloga za vpis v evidenco zbiralcev odpadkov)

(1) Vloga za vpis v evidenco iz prvega odstavka prejšnjega člena se vloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja,
2. klasifikacijskih številkah odpadkov, ki jih namerava vlagatelj zbirati,
3. skupni količini odpadkov in skupni količini nevarnih odpadkov, ki jih namerava prosilec zbirati.

(3) Vlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti priloženi:

1. načrt zbiranja odpadkov, v skladu s katerim namerava vlagatelj ravnati z odpadki,
2. dokazilo o tem, da je oseba iz drugega odstavka prejšnjega člena upravljaavec zbirnega centra, in dokazilo o posesti zbirnega centra, če ni njegov lastnik,
3. dokazila o tem, da razpolaga s sredstvi in opremo iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

(4) Načrt zbiranja odpadkov iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti izdelan v skladu z zahtevami iz te uredbe, zlasti zahtevami iz 9. člena te uredbe in prvega odstavka 10. člena te uredbe, vsebovati pa mora podatke o:

1. klasifikacijskih številkah odpadkov, ki jih namerava vlagatelj zbirati,
2. predvideni skupni količini odpadkov in predvideni skupni količini nevarnih odpadkov, ki jih bo predhodno skladiščil,
3. predvidenem načinu prevzemanja odpadkov od imetnikov odpadkov,
4. sredstvih in opremi, s katerimi bo zagotavljal prevzem odpadkov,
5. kraju zbirnega centra oziroma zbirnih centrov in njihovi zmogljivosti glede na največjo mogočo skupno količino odpadkov, ki se lahko hkrati predhodno skladišči,
6. pričakovanih vplivih na okolje in ukrepih za izpolnjevanje zahtev, določenih s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje ali zbiranje posamezne vrste odpadkov,
7. opis predvidene oddaje zbranih odpadkov v nadaljnje ravnanje, iz katerega je razvidno upoštevanje hierarhije ravnanja z odpadki,
8. nadzoru nad masnim tokom odpadkov, ki se bodo zbirali,
9. program izobraževanja o lastnostih nevarnih odpadkov in ravnanju z njimi za osebe, ki prevzemajo, predhodno razvrščajo in predhodno skladiščijo nevarne odpadke, če gre za zbiranje nevarnih odpadkov.

(5) Če zbiralec razpolaga z več zbirnimi centri, mora načrt zbiranja odpadkov vsebovati podatke iz prejšnjega odstavka za vsak zbirni center posebej.

32. člen

(potrdilo o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov)

(1) Ministrstvo v potrdilu o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov določi:

1. klasifikacijske številke odpadkov, ki jih zbiralec lahko zbira,
2. skupno količino odpadkov in skupno količino nevarnih odpadkov, ki jih zbiralec lahko hkrati predhodno skladišči v vsakem zbirnem centru glede na njegovo zmogljivost,
3. kraj oziroma kraje zbirnih centrov, vključno s parcelno številko ali številko stavbe iz registra nepremičnin.

(2) Ministrstvo v evidenco zbiralcev odpadkov iz prvega odstavka 30. člena te uredbe poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi

evidenčno številko zbiralca, datum vpisa zbiralca v evidenco in klasifikacijske številke odpadkov, ki jih zbiralec zbira.

(3) Ministrstvo vpis v evidenco iz prejšnjega odstavka zavrne, če:

1. načrt zbiranja odpadkov iz četrtega odstavka prejšnjega člena ni izdelan v skladu s to uredbo ali je iz njega razvidno, da ne bo zagotovljeno zbiranje odpadkov v skladu z zahtevami iz te uredbe, zlasti z zahtevami iz 9. člena in prvega odstavka 10. člena te uredbe,

2. v zvezi z zbiranjem odpadkov niso zagotovljeni ukrepi za izpolnitev pogojev, določenih s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje ali zbiranje s posamezno vrsto odpadkov, ali

3. je iz druge dokumentacije, priložene vlogi, razvidno, da prosilec ne izpolnjuje predpisanih pogojev.

(4) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primerih iz četrtega odstavka 30. člena te uredbe.

33. člen

(sprememba vpisa in izbris iz evidence zbiralcev odpadkov)

(1) Zbiralec iz prvega odstavka 30. člena te uredbe mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo v 30 dneh od spremembe.

(2) Zbiralec iz prejšnjega odstavka mora na način iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi nameravano spremembo glede vrste odpadkov, ki jih zbira, skupne količine odpadkov ali skupne količine nevarnih odpadkov, ki jih predhodno skladišči, ali glede kraja ali zmogljivosti zbirnega centra. Del prijave iz prejšnjega stavka mora biti spremenjen in dopolnjen načrt iz četrtega odstavka 31. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo izbriše zbiralca iz prvega odstavka tega člena iz evidence zbiralcev odpadkov, če:

1. zbiralec prijavi namero o prenehanju zbiranja odpadkov,

2. ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka 30. člena te uredbe,

3. ne zagotavlja oddaje odpadkov v obdelavo,

4. je iz zadnjih treh poročil iz 35. člena te uredbe razvidno, da v zadnjih treh letih ni zbral odpadkov,

5. ne predloži poročila o zbiranju odpadkov za preteklo koledarsko leto v skladu s 35. členom te uredbe ali

6. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpekcijski organ odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(4) V primerih iz 2., 3. in 6. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence zbiralcev odpadkov opravi le na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

(5) Izvajalec gospodarske javne službe iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe mora v 60 dneh po prenehanju izvajanja gospodarske javne službe zbiranja odpadkov o tem obvestiti ministrstvo, ki ga po uradni dolžnosti izbriše iz evidence zbiralcev odpadkov.

34. člen

(zbiranje odpadkov in evidenca o zbiranju odpadkov)

(1) Zbiralec mora načrt zbiranja odpadkov iz četrtega odstavka 31. člena te uredbe vsako leto pregledati in ustrezno popraviti ali dopolniti. Zbiralec mora zbirati odpadke v skladu s svojim načrtom zbiranja odpadkov.

(2) Zbiralec mora voditi evidenco o zbiranju odpadkov, v kateri so podatki o klasifikacijskih številkah in količinah:

1. zbranih odpadkov in imetnikih odpadkov, od katerih jih prevzema, ločeno po odpadkih, ki so bili zbiralcu oddani, in odpadkih, ki so bili zbiralcu prepuščeni,

2. predhodno skladiščenih odpadkov, ločeno po krajih predhodnega skladiščenja, če razpolaga z več zbirnimi centri,

3. odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS ali druge države članice EU ali tretje države, in o osebah, ki jim odda odpadke.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje zbiranja odpadkov in ravnanja z njimi.

(4) Sestavni del evidence iz drugega odstavka tega člena so veljavni evidenčni listi in listine iz Uredbe 1013/2006/ES.

(5) Zbiralec mora evidenco iz prvega odstavka tega člena za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj pet let in ministrstvu ali

pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

35. člen

(poročilo o zbiranju odpadkov)

(1) Zbiralec mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o zbiranju odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Za predložitev poročila iz prejšnjega odstavka mora zbiralec uporabiti informacijski sistem za ravnanje z odpadki iz 52. člena te uredbe, kjer sta določeni oblika in vsebina poročila.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki zbiralca,
2. kraju predhodnega skladiščenja odpadkov,
3. po klasifikacijskih številkah podatke o količinah:
 - zbranih odpadkov, ločeno po odpadkih, ki so bili zbiralcu oddani, in odpadkih, ki so bili zbiralcu prepuščeni,
 - predhodno skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja,
 - odpadkov, oddanih v nadaljnje ravnanje drugim osebam v RS in druge države članice EU ali tretje države.

(4) Zbiralec, ki zbrane odpadke predhodno skladišči na različnih krajih, mora v poročilu iz prejšnjega odstavka podatke o odpadkih navesti ločeno po kraju predhodnega skladiščenja.

(5) Ministrstvo lahko od zbiralca zahteva dopolnitev poročila, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz prejšnjega odstavka ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(6) Če zbiralec ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VII. OBVEZNOSTI IZVAJALCA OBDELAVE

36. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Izvajalec obdelave lahko obdeluje odpadke, če ima okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je v RS registriran za izvajanje dejavnosti obdelave odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti,
 2. vlagatelj je upravljavec naprave ali jo bo gradil, če je ta za obdelavo odpadkov potrebna,
 3. v zvezi z obratovanjem naprave so zagotovljeni ukrepi za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezen postopek obdelave odpadkov, in
 4. predvidena obdelava odpadkov ne ogroža človekovega zdravja ali povzroča škodljivih vplivov na okolje iz prvega odstavka 10. člena te uredbe.
- (3) Vlagatelj, ki bo odpadke, ki jih bo obdeloval, sam prevzemal pri njihovih imetnikih na podlagi 3. točke prvega odstavka 21. člena te uredbe, mora za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoj iz 3. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena vlagatelju za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ni treba izpolnjevati pogoja iz 1. točke drugega odstavka tega člena, če zahteva okoljevarstveno dovoljenje za:

1. predelavo samo lastnih nenevarnih odpadkov,
2. postopek priprave odpadkov za ponovno uporabo.

(5) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo odpadkov, za katero ni potrebna naprava, lahko

izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(6) Če se okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena nanaša na obdelavo odpadkov, za katero je naprava potrebna, lahko izvajalec obdelave začne obdelovati odpadke z dnem, ki ga za začetek obratovanja naprave določa zakon, ki ureja varstvo okolja.

37. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena se vloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja,
2. klasifikacijskih številkah in količinah odpadkov, ki se bodo obdelovali,
3. predvidenem postopku in predvideni metodi obdelave,
4. kraju obdelave odpadkov,
5. napravi in njenem obratovanju, zlasti glede vplivov na okolje, če je ta za obdelavo potrebna,
6. prevzemanju odpadkov pri imetnikih odpadkov, če gre za primer iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(3) Vlogi iz prejšnjega odstavka morajo biti priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki,
2. dokazilo o tem, da je vlagatelj upravljevec naprave, oziroma o posesti naprave, če ni njen lastnik, kadar je naprava za obdelavo odpadkov potrebna,
3. dokazila, določena s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezen postopek obdelave odpadkov, o izpolnjevanju okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz teh predpisov in
4. dokazila o izpolnjevanju pogoja iz 3. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe, če gre za primer iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(4) Če bo vlagatelj napravo šele gradil, morajo biti vlogi iz drugega odstavka tega člena priloženi:

1. načrt ravnanja z odpadki,
2. tehnološki del idejne zasnove, določene kot del projektne dokumentacije v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov,
3. dokazila, določena s predpisi, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezen postopek obdelave odpadkov, o ukrepih za izpolnjevanje okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz teh predpisov in
4. dokazila o izpolnjevanju pogoja iz 3. točke drugega odstavka 30. člena te uredbe, če gre za primer iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

38. člen

(načrt ravnanja z odpadki)

(1) Načrt ravnanja z odpadki iz tretjega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati podatke o:

1. klasifikacijskih številkah, količinah in izvoru odpadkov, ki jih vlagatelj namerava obdelovati,
2. predvidenem postopku in predvideni metodi obdelave, vključno z njunim opisom,
3. pričakovanih vplivih obdelave odpadkov na okolje in človekovo zdravje z vidika zahtev iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, zlasti glede emisij snovi v zrak, vode ali tla ter emisij hrupa,
4. pričakovanih emisijah nevarnih snovi v zrak ali vode, če gre za obdelavo nevarnih odpadkov,
5. ukrepov za izpolnitev okoljevarstvenih, tehničnih in drugih zahtev iz predpisov, ki urejajo emisijo snovi in energije v okolje, ravnanje s posamezno vrsto odpadkov ali posamezni postopek obdelave odpadkov,

6. vrsti in zmogljivosti naprave, če je za obdelavo odpadkov potrebna, številu obratovalnih ur naprave na leto in uporabljenih tehnologijah,
 7. stopnji energetske učinkovitosti naprave, če se vloga iz prejšnjega člena nanaša na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za sežig ali sosežig odpadkov z energetsko predelavo,
 8. načinu skladiščenja odpadkov in zmogljivosti objekta za skladiščenje odpadkov pred njihovo obdelavo in začasnem skladiščenju preostankov odpadkov po obdelavi,
 9. produktih predelave in možnostih njihove nadaljnje uporabe,
 10. klasifikacijskih številkah in deležih preostankov odpadkov po obdelavi glede na količine vhodnih odpadkov in nadaljnjem ravnanju z njimi,
 11. predvidenem izvajanju obratovalnega monitoringa, če je ta določen s posebnim predpisom, in morebitnih drugih oblikah nadzora nad obremenjevanjem okolja,
 12. predvidenih ukrepih za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po prenehanju obdelave odpadkov,
 13. načinu prevzemanja odpadkov od imetnikov odpadkov, če gre za primer iz tretjega odstavka 36. člena te uredbe.
- (2) Če namerava vlagatelj izvajati odstranjevanje odpadkov, mora pri pripravi načrta ravnanja z odpadki zagotoviti, da načrtovano ravnanje z odpadki ni v nasprotju z operativnim programom varstva okolja iz 11. člena te uredbe.

39. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka 36. člena te uredbe določi:

1. klasifikacijske številke nenevarnih ali nevarnih odpadkov, ki se lahko obdelujejo,
2. skupno količino odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
3. skupno količino nevarnih odpadkov, ki se letno lahko obdelajo,
4. kraj obdelave odpadkov z navedbo parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin,
5. postopek in metodo obdelave odpadkov,
6. ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje škodljivih vplivov na okolje zaradi obdelave odpadkov,
7. tehnične in druge zahteve za obratovanje naprave, zlasti ukrepe za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje in ogrožanja človekovega zdravja v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe, če je za obdelavo odpadkov potrebna,
8. stopnjo energetske učinkovitosti naprave, če se okoljevarstveno dovoljenje nanaša na sežig ali sosežig odpadkov z energetsko predelavo,
9. zahteve v zvezi s skladiščenjem odpadkov pred obdelavo in ravnanjem s preostanki odpadkov po obdelavi,
10. obseg in vsebino obratovalnega monitoringa, če je ta določen s posebnim predpisom, in morebitne druge oblike nadzora nad obremenjevanjem okolja, če je to potrebno,
11. zahteve v zvezi z ukrepi za preprečevanje škodljivih vplivov na okolje po prenehanju obdelave odpadkov, če je to določeno s posebnimi predpisi, in
12. zahteve v zvezi s prevzemanjem odpadkov, če gre za primer iz tretjega odstavka 36. člena te uredbe.

40. člen

(vpis v evidenco izvajalcev obdelave)

- (1) Ministrstvo izvajalca obdelave, ki mu izda okoljevarstveno dovoljenje, po uradni dolžnosti vpiše v evidenco izvajalcev obdelave, ki jo vodi v okviru evidence oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.
- (2) Ministrstvo vpis iz prejšnjega odstavka opravi v primeru iz petega odstavka 36. člena te uredbe z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja, v primeru iz šestega odstavka 36. člena te uredbe pa po začetku obratovanja naprave za obdelavo odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) V okviru evidence izvajalcev obdelave se ločeno vodijo osebe, ki izvajajo predelavo lastnih odpadkov.

(4) Ministrstvo v evidenco izvajalcev obdelave iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko izvajalca obdelave, datum začetka obdelave odpadkov in datum začetka in konca veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja ter klasifikacijske številke odpadkov, ki jih obdeluje, in podatke o postopkih obdelave odpadkov.

41. člen

(evidenca o obdelavi odpadkov)

(1) Izvajalec obdelave mora voditi evidenco o obdelavi odpadkov, ki vsebuje podatke o klasifikacijskih številkah in količinah:

1. lastnih odpadkov, če jih obdeluje,
2. odpadkov, prevzetih v obdelavo, in njihovih imetnikov v RS,
3. odpadkov, prevzetih v obdelavo iz drugih držav članic EU ali tretjih držav,
4. odpadkov, katerih obdelavo je zavrnil, in njihovih imetnikov,
5. skladiščenih odpadkov,
6. obdelanih odpadkov,
7. produktov obdelave in preostankov odpadkov po obdelavi ter o nadaljnjem ravnanju z njimi,
8. odpadkov, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba v evidenco vnašati tako, da je razvidno časovno zaporedje obdelave odpadkov in ravnanja z njimi, ločeno po postopkih obdelave.

(3) Sestavni del evidence iz prvega odstavka tega člena so veljavni evidenčni listi in listine iz Uredbe 1013/2006/ES.

(4) Izvajalec obdelave odpadkov mora evidenco iz prvega odstavka tega člena za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj pet let in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

42. člen

(poročilo o obdelavi odpadkov)

(1) Izvajalec obdelave mora najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo o obdelavi odpadkov za preteklo koledarsko leto.

(2) Za predložitev poročila iz prejšnjega odstavka mora izvajalec obdelave uporabiti informacijski sistem za ravnanje z odpadki iz 52. člena te uredbe, kjer sta določeni oblika in vsebina poročila.

(3) Poročilo mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki izvajalca obdelave ter po klasifikacijskih številkah podatke o količinah:

1. lastnih odpadkov, ki jih sam obdela,
2. odpadkov, prevzetih v obdelavo od imetnikov v RS,
3. uvoženih odpadkov in odpadkov, pridobljenih iz držav članic EU, prevzetih v obdelavo,
4. skladiščenih odpadkov ob koncu poročevalskega obdobja,
5. obdelanih odpadkov, ki so bili skladiščeni ob koncu prejšnjega poročevalskega obdobja,
6. obdelanih odpadkov, ločeno glede na postopke obdelave,
7. odpadkov, uporabljenih za prekrivanje odlagališča, če gre za odstranjevanje odpadkov z odlaganjem,
8. odpadkov, ki jim je prenehal status odpadka v skladu z 8. členom te uredbe.

(4) Ministrstvo lahko od izvajalca obdelave zahteva dopolnitev poročila, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz drugega in tretjega odstavka tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

(5) Če izvajalec obdelave ministrstvu zahtevane dopolnitve ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložil, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

VIII. OBVEZNOSTI PREVOZNIKA

43. člen

(vpis v evidenco prevoznikov odpadkov)

(1) Prevoznik lahko prevažata odpadke, če je vpisan v evidenco prevoznikov odpadkov, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za prevoznika, ki je registriran za prevoz odpadkov v drugi državi članici EU ali tretji državi, če prevažata odpadke v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(3) V evidenco iz prvega odstavka tega člena se na zahtevo vpiše pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki:

1. ima licenco za opravljanje prevozov blaga v cestnem prometu, pridobljeno v skladu s predpisom, ki ureja prevoz v cestnem prometu, ali

2. je v RS registriran za opravljanje dejavnosti zbiranja in odvoza odpadkov ali dejavnosti cestnega tovornega prometa v skladu s predpisom, ki ureja klasifikacijo dejavnosti, ter razpolaga s sredstvi in opremo za prevoz odpadkov.

(4) Zahteva iz prejšnjega odstavka se vloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva, in mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja ter o tem, ali namerava vlagatelj prevažati nenevarne ali nevarne odpadke.

(5) Če oseba iz 2. točke tretjega odstavka tega člena zahteva vpis v evidenco prevoznikov, mora zahtevi priložiti dokazila o razpolaganju s sredstvi in opremo za prevoz odpadkov.

(6) Ministrstvo v evidenco prevoznikov odpadkov iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko prevoznika, datum vpisa prevoznika v evidenco in podatek o tem, ali prevoznik prevažata nenevarne ali nevarne odpadke.

(7) Ministrstvo prevozniku, ki ga vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena, izda potrdilo o vpisu.

(8) Ne glede na določbe prvega do sedmega odstavka tega člena lahko prevoznik, ki je izvajalec gospodarske javne službe prevoza določenih odpadkov, prevažata te odpadke, ko je z aktom občine ali vlade določen za izvajalca občinske oziroma državne gospodarske javne službe za prevoz teh odpadkov.

(9) Izvajalec gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka mora v 30 dneh od začetka prevažanja odpadkov o tem obvestiti ministrstvo in mu predložiti akt iz prejšnjega odstavka. Na podlagi tega obvestila ga ministrstvo po uradni dolžnosti vpiše v evidenco prevoznikov odpadkov iz prvega odstavka tega člena in mu o tem izda potrdilo.

44. člen

(sprememba vpisa in izbris iz evidence prevoznikov odpadkov)

(1) Prevoznik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo v 30 dneh od nastale spremembe.

(2) Prevoznik mora na način iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi nameravano spremembo glede tega, ali prevažata nenevarne ali nevarne odpadke.

(3) Ministrstvo izbriše prevoznika iz evidence prevoznikov odpadkov, če:

1. prevoznik prijavi namero o prenehanju prevažanja odpadkov,

2. ne izpolnjuje več pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena,

3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih pristojni inšpekcijski organ odredi zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(4) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence prevoznikov odpadkov opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

(5) Izvajalec gospodarske javne službe iz osmega odstavka prejšnjega člena mora v 60 dneh po prenehanju izvajanja gospodarske javne službe prevoza odpadkov o tem obvestiti ministrstvo, ki ga po uradni dolžnosti izbriše iz evidence prevoznikov odpadkov.

45. člen

(zahteve za prevažanje odpadkov)

(1) Prevoznik mora zagotoviti, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe in da so odpadki dostavljeni osebi, ki jih prevzame v skladu s podatki iz evidenčnega lista.

(2) Pri prevozu nevarnih odpadkov mora pošiljko odpadkov spremljati kopija evidenčnega lista iz četrtega odstavka 26. člena te uredbe.

46. člen

(evidenca o prevozih nevarnih odpadkov)

(1) Prevoznik, ki prevažata nevarne odpadke, mora voditi evidenco o opravljenih prevozih nevarnih odpadkov v obliki zbirke kopij evidenčnih listov in listin iz Uredbe 1013/2006/ES, tako da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenih prevozov nevarnih odpadkov.

(2) Prevoznik mora evidenco iz prejšnjega odstavka za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

IX. OBVEZNOSTI TRGOVCA

47. člen

(vpis v evidenco trgovcev z odpadki)

(1) Trgovec lahko kupuje in prodaja nenevarne odpadke, če je vpisan v evidenco trgovcev z odpadki, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) V evidenco iz prejšnjega odstavka se na zahtevo vpiše pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti trgovine na debelo z ostanki in odpadki.

(3) Zahteva iz prejšnjega odstavka se vloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva, in mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja.

(4) Ministrstvo v evidenco trgovcev iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko trgovca in datum vpisa trgovca v evidenco.

(5) Ministrstvo trgovcu, ki ga vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena, izda potrdilo o vpisu.

48. člen

(sprememba vpisa in izbris iz evidence trgovcev z odpadki)

(1) Trgovec mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo v 30 dneh od nastale spremembe.

(2) Ministrstvo izbriše trgovca iz evidence trgovcev z odpadki, če:

1. trgovec prijavi namero o prenehanju trgovanja z odpadki,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz drugega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpekcijski organ odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(3) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence trgovcev lahko opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

X. OBVEZNOSTI POSREDNIKA

49. člen

(vpis v evidenco posrednikov)

(1) Posrednik lahko ureja obdelavo odpadkov v imenu tretjih oseb, če je vpisan v evidenco posrednikov, ki jo vodi ministrstvo v okviru evidence oseb, ki imajo potrdilo za opravljanje dejavnosti varstva okolja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) V evidenco iz prejšnjega odstavka se na zahtevo vpiše pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki je v RS registriran za opravljanje dejavnosti posredništva ali poslovnega svetovanja.

(3) Zahteva iz prejšnjega odstavka se vloži pisno ali elektronsko na obrazcu, objavljenem na spletnih straneh ministrstva, in mora vsebovati podatke o imenu in naslovu oziroma firmi in sedežu, dejavnosti in matični številki vlagatelja.

(4) Ministrstvo v evidenco posrednikov iz prvega odstavka tega člena poleg z zakonom določenih podatkov vpiše tudi evidenčno številko posrednika in datum vpisa posrednika v evidenco.

(5) Ministrstvo posredniku, ki ga vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena, izda potrdilo o vpisu.

50. člen

(sprememba vpisa in izbris iz evidence posrednikov)

(1) Posrednik mora spremembo imena ali naslova oziroma firme ali sedeža prijaviti ministrstvu z vlogo v 30 dneh od nastale spremembe.

(2) Ministrstvo izbriše posrednika iz evidence posrednikov, če:

1. posrednik prijavi namero o prenehanju opravljanja posredniške dejavnosti na področju odpadkov,
2. ne izpolnjuje več pogoja iz drugega odstavka prejšnjega člena ali
3. ne izvaja ukrepov, ki mu jih je pristojni inšpekcijski organ odredil zaradi nepravilnega ravnanja z odpadki.

(3) V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence posrednikov opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

51. člen

(evidenca o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov)

(1) Posrednik, ki posreduje pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov, mora voditi evidenco v obliki zbirke kopij veljavnih evidenčnih listov in listin iz Uredbe 1013/2006/ES za odpadke, za katere je posredoval pri zagotavljanju obdelave, tako da je iz nje razvidno časovno zaporedje opravljenega posredovanja.

(2) Posrednik mora evidenco iz prejšnjega odstavka za posamezno koledarsko leto hraniti najmanj tri leta in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

XI. INFORMACIJSKI SISTEM O RAVNANJU Z ODPADKI

52. člen

(informacijski sistem o ravnanju z odpadki)

(1) Za elektronsko podporo pri spremljanju pošiljk odpadkov z evidenčnimi listi v skladu s 25. členom te uredbe in pri letnem poročanju v skladu z 29., 35. in 42. členom te uredbe, ministrstvo vodi in vzdržuje informacijski sistem o ravnanju z odpadki (v nadaljnjem besedilu: informacijski sistem).

(2) Informacijski sistem vsebuje za posameznega povzročitelja odpadkov, zbiralca ali izvajalca obdelave podatke:

1. iz evidenčnih listov, izpolnjenih v skladu s 25. členom te uredbe, o pošiljkah odpadkov in njihovem premeščanju,
2. iz letnih poročil, poslanih v skladu z 29., 35. in 42. členom te uredbe, o odpadkih in ravnanju z njimi,
3. o vrsti, kraju in zmogljivosti naprav, v katerih se predhodno skladiščijo, skladiščijo ali obdelujejo odpadki.

(3) Dostop do podatkov v informacijskem sistemu imajo ministrstvo, izvorni povzročitelji odpadkov in drugi imetniki odpadkov, zbiralci ter izvajalci obdelave iz prvega odstavka 21. člena te uredbe, za potrebe statistike in priprave statističnih poročil v skladu z zakonom, ki ureja statistiko, pa tudi organ, pristojen za statistiko.

(4) Podatke iz informacijskega sistema ministrstvo uporablja za kontinuirano spremljanje nastajanja, zbiranja, prevažanja in obdelave odpadkov, zlasti z vidika doseganja ciljev iz 18. člena te uredbe, za nadzor nad ravnanjem z odpadki po tej uredbi in za izpolnjevanje poročevalskih obveznosti v skladu s 55. členom te uredbe.

53. člen

(vnos podatkov v informacijski sistem)

(1) Podatki iz 1. točke drugega odstavka prejšnjega člena se v informacijski sistem za pošiljko odpadkov vnašajo v skladu z določbami 25. in 26. člena te uredbe.

(2) Podatke iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnašajo zavezanci za poročanje iz 29., 35. ali 42. člena te uredbe. Za zavezance za poročanje iz 29. člena te uredbe, ki nimajo dostopa do informacijskega sistema, podatke iz prejšnjega stavka

vnese ministrstvo.

(3) Podatke iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena v informacijski sistem vnese ministrstvo na podlagi izdanih potrdil o vpisu iz drugega odstavka 30. člena te uredbe ter izdanih okoljevarstvenih dovoljenj iz drugega odstavka 36. člena te uredbe.

54. člen

(uporaba elektronske podpore)

(1) Za uporabo elektronske podpore iz prvega odstavka 52. člena te uredbe morajo biti izvirni povzročitelji odpadkov in drugi imetniki odpadkov, zbiralci ter izvajalci obdelave iz prvega odstavka 21. člena te uredbe registrirani kot uporabniki informacijskega sistema.

(2) Za registracijo iz prejšnjega odstavka mora oseba iz prejšnjega odstavka imeti kvalificirano digitalno potrdilo v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje.

(3) Ministrstvo registrira zbiralca kot uporabnika informacijskega sistema ob vpisu v evidenco iz prvega odstavka 30. člena te uredbe, izvajalca obdelave pa ob vpisu v evidenco iz prvega odstavka 40. člena te uredbe.

(4) Ministrstvo registrira izvirnega povzročitelja odpadkov ali drugega imetnika odpadkov iz prvega odstavka tega člena kot uporabnika informacijskega sistema, če ta to želi, na podlagi njegove prijave.

XII. POROČANJE KOMISIJI

55. člen

(poročanje Komisiji)

Ministrstvo o ravnanju z odpadki poroča Komisiji v skladu z Direktivo 2008/98/ES.

XIII. NADZOR

56. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja, nad izvajanjem 7. člena te uredbe pa tudi inšpektorji, pristojni za trg, in inšpektorji, pristojni za kemikalije.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

57. člen

(težji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov, če:

1. ravna z odpadkom, ki je uvrščen kot nevarni odpadek, kot z nenevarnim odpadkom (peti odstavek 4. člena),

2. pusti odpadke v naravnem okolju, jih odvrže ali z njimi nenadzorovano ravna (prvi odstavek 17. člena),

3. ne zagotovi obdelave odpadkov v skladu s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 21. člena,

4. prodaja trgovcu nevarne odpadke v nasprotju z drugim odstavkom 21. člena,

5. meša nevarne odpadke z nevarnimi odpadki, ki imajo drugačne fizikalne, kemične ali nevarne lastnosti, ali z drugimi odpadki, snovmi ali materiali, vključno z redčenjem nevarnih snovi (prvi odstavek 23. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz 2. točke prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(4) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

58. člen

(lažji prekrški za imetnika odpadkov)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov, če:

1. ne zbira ločeno odpadnega papirja, kovin, plastike ali stekla (prvi odstavek 18. člena);
2. ne zagotovi, da se izpolni evidenčni list za pošiljko odpadkov na predpisan način (prvi odstavek 25. člena ter drugi in tretji odstavek 26. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe imetnik odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

59. člen

(težji prekrški za povzročitelja odpadkov)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. redči ali meša odpadke zaradi uvrstitve nevarnega odpadka med nenevarne (drugi odstavek 5. člena),
2. uvrsti odpadek kot nenevaren odpadek, čeprav je iz podatkov o sestavi odpadka ali na podlagi njegove analize s preizkusnimi metodami razvidno, da ima eno ali več lastnosti iz Priloge 1 te uredbe (tretji odstavek 5. člena),
3. ravna z odpadkom v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena,
4. ravna z ostankom proizvodnje kot s stranskim proizvodom in ne kot z odpadkom, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 7. člena,
5. začasno skladišči odpadke v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom 22. člena,
6. nima načrta gospodarjenja z odpadki, izdelanega na predpisan način in za predpisano obdobje (prvi, tretji in šesti odstavek 27. člena),
7. ne vodi evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na predpisan način (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 28. člena),
8. ne hrani evidence o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi za posamezno koledarsko leto najmanj pet let (peti odstavek 28. člena),
9. ne poroča o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi na predpisan način (prvi, tretji in peti odstavek 29. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

60. člen

(lažji prekrški za povzročitelja odpadkov)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov, če:

1. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da ima odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nenevarne odpadke, eno ali več lastnosti iz Priloge 1 te uredbe (prvi odstavek 6. člena),
2. ne obvesti nemudoma pisno ministrstva o ugotovitvi, da odpadek, ki ga je v skladu s seznamom odpadkov mogoče uvrstiti samo med nevarne odpadke, nima nobene lastnosti iz Priloge 1 te uredbe (drugi odstavek 6. člena),
3. začasno skladišči odpadke, ki niso pakirani in označeni v skladu s prvim odstavkom 24. člena,
4. začasno skladišči nevarne odpadke, ki niso opremljeni z oznako v skladu z drugim odstavkom 24. člena,
5. ne predloži kopije načrta gospodarjenja z odpadki ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (sedmi odstavek 27. člena),
6. ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidenco o nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi na zahtevo (peti odstavek 28. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe povzročitelj odpadkov.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

61. člen

(težji prekrški za zbiralca)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. predhodno skladišči odpadke v nasprotju z drugim ali tretjim odstavkom 22. člena,
2. ne prijavi nameravane spremembe pri zbiranju odpadkov ministrstvu na predpisan način (drugi odstavek 33. člena),
3. ne zbira odpadkov v skladu z načrtom zbiranja odpadkov (prvi odstavek 34. člena),
4. ne vodi evidence o zbiranju odpadkov na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 34. člena),
5. ne hrani evidence o zbiranju odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj pet let (peti odstavek 34. člena),
6. ne poroča o zbiranju odpadkov na predpisan način (prvi, tretji in četrti odstavek 35. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

62. člen

(lažji prekrški za zbiralca)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe zbiralec, če:

1. predhodno skladišči odpadke, ki niso pakirani in označeni v skladu s prvim odstavkom 24. člena,
2. predhodno skladišči nevarne odpadke, ki niso opremljeni z oznako v skladu z drugim odstavkom 24. člena,
3. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja odpadkov ne obvesti ministrstva o začetku zbiranja odpadkov na predpisan način (četrti odstavek 30. člena),
4. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža na predpisan način (prvi odstavek 33. člena),
5. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja odpadkov ne obvesti ministrstva o prenehanju izvajanja te javne službe na predpisan način (peti odstavek 33. člena),
6. ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju vpogleda v evidenco o zbiranju odpadkov na zahtevo (peti odstavek 34. člena),
7. ne prilagodi načrta zbiranja odpadkov v roku in na način iz četrtega odstavka 74. člena,
8. kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja odpadkov, ki na dan uveljavitve te uredbe izvaja to javno službo, o tem ne obvestiti ministrstva in mu ne predložiti akta iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe v predpisanem roku (prvi odstavek 75. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe zbiralec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

63. člen

(težji prekrški za izvajalca obdelave)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. skladišči odpadke v nasprotju s četrnim odstavkom 22. člena,

2. začne obdelovati odpadke prej kot je določeno v petem ali šestem odstavku 36. člena,
3. obdeluje odpadke v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi odstavek 39. člena),
4. ne vodi evidence o obdelavi odpadkov na predpisan način (prvi, drugi in tretji odstavek 41. člena),
5. ne hrani evidence o obdelavi odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj pet let (četrty odstavek 41. člena),
6. ne poroča o obdelavi odpadkov na predpisan način (prvi in tretji odstavek 42. člena).

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

64. člen

(lažji prekrški za izvajalca obdelave)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave, če:

1. skladišči odpadke, ki niso pakirani in označeni v skladu s prvim odstavkom 24. člena,
2. skladišči nevarne odpadke, ki niso opremljeni z oznako v skladu z drugim odstavkom 24. člena,
3. ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o obdelavi odpadkov (četrty odstavek 41. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

65. člen

(prekrški za prevoznika)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe prevoznik, če:

1. prevažata odpadke, ki niso označeni na predpisan način (tretji odstavek 24. člena),
2. kot izvajalec gospodarske javne službe prevoza določenih odpadkov ne obvesti ministrstva o začetku prevažanja odpadkov na predpisan način (devety odstavek 43. člena),
3. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ministrstvu ali nameravane spremembe glede tega, da prevažata nenevarne ali nevarne odpadke na predpisan način (prvi in drugi odstavek 44. člena),
4. kot izvajalec gospodarske javne službe prevoza določenih odpadkov ne obvesti ministrstva o prenehanju izvajanja te javne službe na predpisan način (peti odstavek 44. člena),
5. ne zagotovi, da prevoz odpadkov poteka v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 10. člena te uredbe (prvi odstavek 45. člena),
6. ne zagotovi, da so odpadki dostavljeni v skladu s podatki iz evidenčnega lista (prvi odstavek 45. člena),
7. ne vodi evidence o opravljenih prevozi nevarnih odpadkov na predpisan način (prvi odstavek 46. člena),
8. ne hrani evidence o opravljenih prevozi nevarnih odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta (drugi odstavek 46. člena),
9. ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o opravljenih prevozi odpadkov (drugi odstavek 46. člena),
10. kot izvajalec gospodarske javne službe prevoza določenih odpadkov, ki na dan uveljavitve te uredbe izvaja to javno službo, o tem ne obvestiti ministrstva in mu ne predložiti akta iz devetega odstavka 43. člena te uredbe v predpisanem roku (drugi odstavek 75. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe prevoznik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

66. člen

(prekrški za trgovca)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe trgovec, če:

1. od izvirnega povzročitelja odpadkov ali drugega imetnika odpadkov kupi nevarne odpadke (drugi odstavek 21. člena),
2. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ministrstvu na predpisan način (prvi odstavek 48. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe trgovec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

67. člen

(prekrški za posrednika)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je po določbah te uredbe posrednik, če:

1. ne prijavi spremembe imena ali naslova oziroma firme ali sedeža ministrstvu na predpisan način (prvi odstavek 50. člena),
2. ne vodi evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave nevarnih odpadkov na predpisan način (prvi odstavek 51. člena),
3. ne hrani evidence o posredovanju pri zagotavljanju obdelave odpadkov za posamezno koledarsko leto najmanj tri leta (drugi odstavek 51. člena),
4. ne omogoči ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo vpogleda v evidenco o posredovanju pri zagotavljanju obdelave odpadkov (drugi odstavek 51. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, ki je po določbah te uredbe posrednik.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

68. člen

(program preprečevanja odpadkov)

Vlada sprejme prvi program preprečevanja nastajanja odpadkov iz 15. člena te uredbe najpozneje do 12. decembra 2013.

69. člen

(izpolnjevanje evidenčnih listov)

(1) Do vzpostavitve informacijskega sistema iz 52. člena te uredbe se za izpolnjevanje evidenčnih listov iz 26. člena te uredbe uporablja obrazec, ki je objavljen na spletnih straneh ministrstva.

(2) Evidenčni list na obrazcu iz prejšnjega odstavka je veljaven, ko ga podpišeta izvirni povzročitelj ali drug imetnik odpadkov in zbiralec ali izvajalec obdelave.

70. člen

(načrti gospodarjenja z odpadki)

Načrti gospodarjenja z odpadki, izdelani pred uveljavitvijo te uredbe na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), veljajo kot načrti ravnanja z odpadki v skladu s to uredbo do konca obdobja, za katero so bili izdelani.

71. člen

(vodenje evidence o odpadkih)

Povzročitelji odpadkov iz 28. člena te uredbe, zbiralci iz 34. člena te uredbe in izvajalci obdelave iz 41. člena te uredbe morajo vodenje evidence o ravnanju z odpadki, ki jo vodijo na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), prilagoditi zahtevam iz te uredbe najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

72. člen

(poročanje o odpadkih)

(1) Povzročitelji odpadkov morajo poročilo o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi iz 29. člena te uredbe prvič predložiti ministrstvu za leto 2012.

(2) Zbiralci morajo poročilo o zbiranju odpadkov iz 35. člena te uredbe prvič predložiti ministrstvu za leto 2012.

(3) Izvajalci obdelave morajo poročilo o obdelavi odpadkov iz 42. člena te uredbe prvič predložiti ministrstvu za leto 2012.

(4) Do vzpostavitve informacijskega sistema iz 52. člena te uredbe povzročitelji odpadkov iz 29. člena te uredbe, zbiralci iz 35. člena te uredbe in izvajalci obdelave iz 42. člena te uredbe posredujejo poročilo pisno ali elektronsko na obrazcu, ki je objavljen na spletnih straneh ministrstva in organa, pristojnega za statistiko.

73. člen

(vzpostavitev informacijskega sistema)

(1) Ministrstvo vzpostavi informacijski sistem iz 52. člena te uredbe 1. januarja 2013.

(2) Ministrstvo najpozneje do 30. junija 2012 pozove zbiralce, vpisane v evidenco iz prvega odstavka 30. člena te uredbe, in izvajalce obdelave, vpisane v evidenco iz prvega odstavka 40. člena te uredbe, ki bodo po 1. januarju 2013 v skladu s to uredbo zbirali oziroma obdelovali odpadke, da si pridobijo kvalificirano digitalno potrdilo in se registrirajo kot uporabniki informacijskega sistema v skladu s 54. členom te uredbe.

(3) Ministrstvo začne registrirati obstoječe izvirne povzročitelje odpadkov in druge imetnike odpadkov, ki želijo biti uporabniki informacijskega sistema v skladu s četrtem odstavkom 53. člena te uredbe, po 1. januarju 2013.

74. člen

(veljavnost obstoječih dovoljenj in potrdil)

(1) Okoljevarstvena dovoljenja iz 20. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), izdana pred uveljavitvijo te uredbe, veljajo kot okoljevarstvena dovoljenja v skladu s to uredbo do izteka njihove veljavnosti.

(2) Potrdila o vpisu v evidenco zbiralcev, potrdila o vpisu v evidenco prevoznikov in potrdila o vpisu v evidenco trgovcev in posrednikov, izdana na podlagi Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03, 41/04 – ZVO-1 in 34/08), veljajo kot potrdila o vpisu v evidenco prevoznikov, potrdila o vpisu v evidenco trgovcev z odpadki ali potrdila o vpisu v evidenco posrednikov v skladu s to uredbo do izteka njihove veljavnosti.

(3) Potrdila o vpisu v evidenco zbiralcev, potrdila o vpisu v evidenco prevoznikov in potrdila o vpisu v evidenco trgovcev in posrednikov, izdana pred uveljavitvijo te uredbe na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), ostanejo v veljavi.

(4) Zbiralci, ki imajo potrdilo iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, morajo svoj načrt zbiranja odpadkov prilagoditi zahtevam iz četrtega odstavka 31. člena te uredbe najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

75. člen

(vpis obstoječih izvajalcev gospodarske javne službe v evidenco)

(1) Obstoječi izvajalec gospodarske javne službe iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe, ki na dan uveljavitve te uredbe izvaja to javno službo, mora najpozneje do 1. maja 2012 o tem obvestiti ministrstvo in mu predložiti akt iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe.

(2) Obstoječi izvajalec gospodarske javne službe iz devetega odstavka 43. člena te uredbe, ki na dan uveljavitve te uredbe izvaja to javno službo, mora najpozneje do 1. maja 2012 o tem obvestiti ministrstvo in mu predložiti akt iz devetega odstavka 43. člena te uredbe.

76. člen

(začetni postopki)

Postopki za pridobitev potrdila o vpisu v evidenco zbiralcev odpadkov iz 16. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08),

okoljevarstvenega dovoljenja iz 20. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) ter postopki za vpis v evidenco prevoznikov odpadkov iz 24. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08) in za vpis v evidenco trgovcev in posrednikov iz 27. člena Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), ki so bili začeti pred uveljavitvijo te uredbe, se končajo v skladu s to uredbo.

77. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08).

78. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-63/2011

Ljubljana, dne 15. decembra 2011

EVA 2010-2511-0006

Vlada Republike Slovenije

mag. Mitja Gaspari l.r.
Minister

[Priloga 1: Lastnosti, zaradi katerih se odpadki uvrščajo med nevarne odpadke](#)

[Priloga 2: Postopki predelave](#)

[Priloga 3: Postopki odstranjevanja](#)

[Priloga 4: Klasifikacijski seznam odpadkov](#)

[Priloga 5: Primeri ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov](#)